

Je moet duidelijke informatie krijgen

Wanneer je bij een organisatie aanklopt met een vraag om hulp, dan moet de hulpverlener met wie je praat je van bij het begin vertellen hoe die je kan helpen. Als je vragen stelt, moet de hulpverlener jou een eerlijk antwoord geven. Deze moet je ook vertellen wat er verder zal gebeuren als je geen hulp meer wil.

Je hulpverlener moet alles op een **duidelijke** en **begrijpelijke manier vertellen**.

Wanneer je vragen hebt over de hulp die je krijgt, schrijf ze dan onmiddellijk op. Zo ben je ze niet vergeten wanneer je met de hulpverlener praat. Je kan bijvoorbeeld vragen:

- Wat gaat er met mij gebeuren?
- Wat als ik geen hulp wil? Of andere hulp?
- Hoe lang zal de hulpverlener mij en mijn familie helpen?
- Aan wie kan ik vragen stellen?
- Aan wie kan ik zeggen dat ik niet tevreden ben met de hulp die ik krijg?
- Wat mag ik tijdens de begeleiding?
- Wat mogen mijn ouders, de pleegouders, hulpverleners ...?

Hoe meer je weet over de hulpverlening, hoe beter je kan meepraten!

Je moet informatie krijgen in een taal en op een manier die je begrijpt. Als de hulpverlener dit niet kan, dan moet er iemand vertalen.

Je hulpverlener moet ook rekening houden met wat je allemaal meegemaakt hebt, met wat je kan begrijpen ...

Als je bijvoorbeeld doof bent, dan zal men er iemand moeten bijhalen die gebarentaal kent. Als je niet goed kan lezen, kunnen ze bijvoorbeeld tekeningen, filmpjes of pictogrammen gebruiken.



Je moet duidelijke informatie krijgen

Er bestaat wel een **uitzondering**: wanneer bepaalde informatie je kan kwetsen of pijn doen én het niet echt nodig is dat je dit weet, moet de hulpverlener je dit niet vertellen zolang je minderjarig bent. Dit is een 'agogische exceptie'. Hulpverleners maken dan een uitzondering in jouw belang.

Je vader heeft bijvoorbeeld voor je geboorte een tijdje in de gevangenis gezeten voor een diefstal.

Hij heeft ondertussen zijn leven gebeterd en doet nu zijn best om een goede vader te zijn voor jou.

Je hulpverleners moeten je duidelijk, begrijpelijk en uitgebreid vertellen wat belangrijk is voor jou en voor de hulp die je krijgt.

En je ouders? Moet de hulpverlener hen ook vertellen wat er allemaal zal gebeuren?

Hulpverleners hebben beroepsgeheim. Dit betekent dat ze niet zomaar informatie over jou mogen doorgeven aan anderen. Dit kan alleen om zeer belangrijke redenen. Bijvoorbeeld wanneer een rechter het vraagt of als je in gevaar bent.

Hebben je hulpverleners ook beroepsgeheim tegenover je ouders?

- Ja, in principe hebben je hulpverleners ook beroepsgeheim tegenover je ouders. Alleen wanneer je ouders moeten meebeslissen over de jeugdhulp of wanneer je niet bekwaam bent, mogen hulpverleners hun beroepsgeheim, in jouw belang, verbreken en je ouders vertellen wat er gebeurt met jou.

Maar je ouders zijn toch verantwoordelijk voor je opvoeding en worden daarom toch best zoveel mogelijk betrokken bij je hulpverlening?

- Ja, jij kan daarom toestemming geven aan je hulpverleners om je ouders te vertellen wat er gebeurt. Ook wanneer je in gevaar bent, kunnen je hulpverleners je ouders hierover vertellen.

